

Kučisake-onna

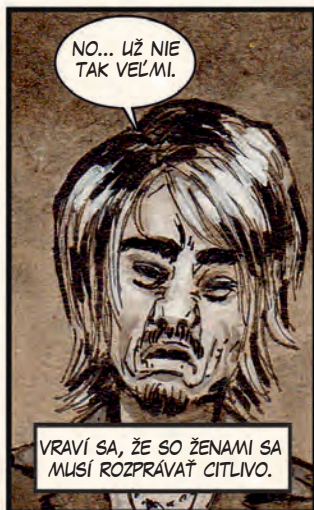
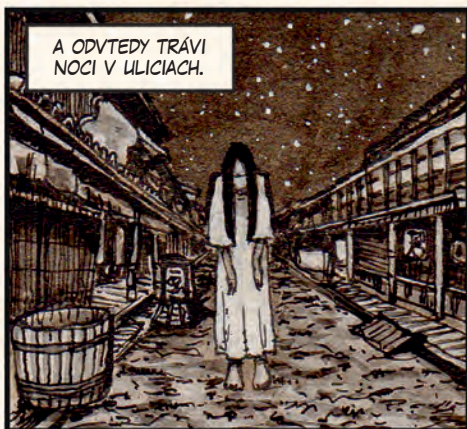
(Japonsko)

Čo robiť, keď narazíte na ducha nevesty s večným úsmevom na tvári? Ktorá odpoveď na jej otázku je správna? Ktorá odpoveď vám zachráni život?

U Kučisake-onna je vcelku jedno, čo poviete. Ani v jednom prípade neskončíte príliš dobre. Čo by sa stalo, keby Haruki hneď povedal, že sa mu nepáči? Ubodala by ho svojimi nožnicami. A keby jej, naopak, pri druhej otázke odvetil, že mu stále pripadá pekná? Potom by mu na tvári urobila tú istú ozdobu, ktorú sama nosila. Veru, nádejné vyhliadky... Ale vraj predsa len existuje jedna odpoveď, ktorá príznak aspoň na okamih zmätie, vďaka čomu človek získa čas na útek: musíte žene povedať, že nie je ani pekná, ani škaredá, že je skrátka priemerná. Na chvíľu bude mať o čom premýšľať. Inak jej totiž neutečiete – keď sa pokúsite o únik, jednoducho sa zasa zjaví pred vami. A určite nebude mať lepšiu náladu! Údajne sa duch ukazuje predovšetkým deťom. Tie po ňom môžu hodiť ovocie alebo sladkosť. Tým nevestu buď zdržia, alebo podplatia – aby jej mohli ujsť. Legenda tak môže mať i moralizujúci podtón: najneskôr o desiatej nech si doma, inak ťa duch nevesty rozreže na márne kúsky!

Zaujímavé je, že o Kučisake-onna, čiže *Žene s rozrezanými ústami*, sa rozprávalo už pred mnohými storočiami. Skôr než sa zrodila moderná podoba legendy, malo ísť o ženu samuraja, ktorá bola svojmu mužovi neverná. On ju za jej správanie potrestal – rozrezal jej tvár od ucha k uchu a povedal: „Kto si teraz bude myslieť, že si krásna?!“ Vtedy však ešte nedesila nočných chodcov, jej príbeh bol skôr odstrašujúci ako strašidelný. Mal byť výzvou k vernosti a pokore. Prvé zmienky o novodobom podaní legendy pochádzajú zo 70. rokov 20. storočia. Aj dnes ale nesie určité poučenie, predovšetkým pre mladých mužov: niekedy skrátka pre ženu nie je žiadna odpoveď dost dobrá.

Mravce v mozgu

(Taiwan)

Skutočne je smrteľne nebezpečné maškrtiť s mravcami na spoločnej dobrote?

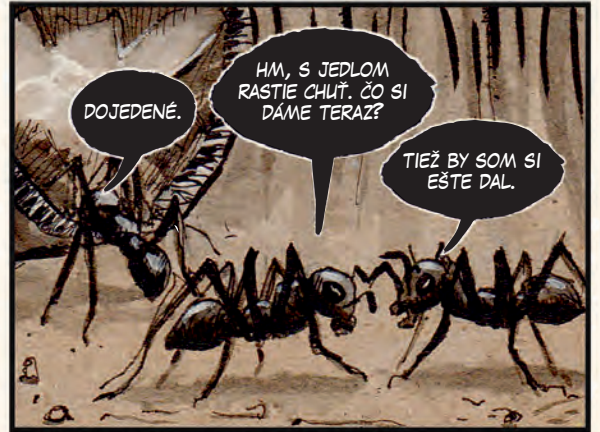
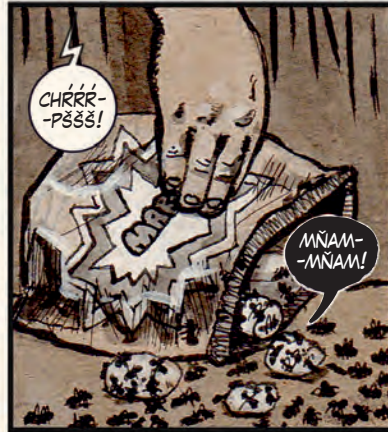
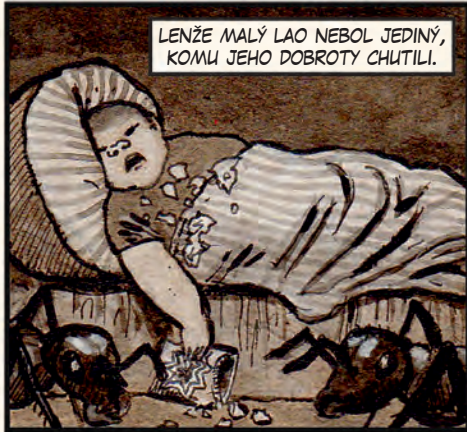

Tvorca tejto legendy sa buď obával o svoje sladkosti, alebo chcel varovať deti a ich rodičov pred prejedaním sa. No nech už to bolo akokoľvek, mravec vám v skutočnosti do hlavy nevlezie, ani keby ste zaspali s celým happy mealom na kolenách. To isté platí o ucholakovi. Iste, do ucha nakuknúť môže, ale sotva sa dostane hlbšie.

Naozajstná dráma sa odohráva v tropických dažďových pralesoch Thajska a Brazílie. Počuli ste už o mravčích zombie? Na svedomí ich majú spóry parazitnej huby druhu *Ophiocordyceps unilateralis*. Len čo sa spóry dostanú do tela hostiteľa, začnú jeho organizmom prerastať vlákna, ktoré ho ovládajú ako špagátiky bábku. Huba vyvedie mravca von z mraveniska, aby jeho mŕtvolku ostatné mravce neodniesli na miestne smetisko – suché miesto, kam odkladajú odpad. Tam by sa vlhkomilnej hube nedarilo. Predtým si vedci mysleli, že huba ovláda obeť tým, že jej vlezie do mozgu. To by bolo, čo? Ani v prípade detí, ani v prípade mravcov to tak však nie je. V skutočnosti huba vylučuje do mravcovho tela chemické látky, ktorými ovládne jeho nervovú sústavu. Až potom pôsobí na mozog. Len čo mravca definitívne usmrtí, stane sa z neho akýsi kvetináč pre túto parazitnú hubu. Vedci podľa skamenelín dokonca zistili, že mravčie zombie behali po pralesoch už pred 48 miliónmi rokov! A to nie je žiadna legenda, ale holý fakt – hoci... ktovie, čo sa vraví medzi mravcami.

Svet je čudné miesto!

Mŕtvola pod posteľou

(Las Vegas, USA)

Čo môže znamenať čudný zápach vo vašej hotelovej izbe?
Prečo sa neradne pozeráť pod matrac alebo pod posteľ?

Táto legenda je taká otrepaná, že to určite bude nejaký výmysel filmárov, vravíte si. No nie je to celkom tak. Podobné prípady sú známe hneď z niekoľkých miest v Spojených štátoch amerických, napríklad z Atlantic City – ktoré je mekkou hazardu, podobne ako Las Vegas – alebo Memphisu. V Mexiku zasa ležala mŕtvola zabalená v plastovom vreci pod posteľou viac ako týždeň, pričom sa nad ňou vyspalo niekoľko zákazníkov. Ach, tie bezsenné, tiché noci...

Niektoré hotely sa milovníkom hororových príbehov majú čím zavďačiť. Za jeden z najstrašidelnejších hotelov je považovaný *The Stanley* v Colorade, ktorý inšpiroval Stephena Kinga k napísaniu hororovej novely *Osvietenie*. Tvrdil, že keď opustil izbu, a to len nakrátko, jeho batožina sa záhadne sama vybalila. A nebol sám, kto si prešiel touto skúsenosťou! Hostia tu počuli deti hrajúce sa uprostred noci a pravidelne vídajú ženu, ktorá kedysi zamrzla v pivnici hotela. Prajete si izbu s klimatizáciou alebo bez?

Po hoteli *The Langham London* vo Veľkej Británii sa údajne zasa prechádza prízrak doktora, ktorý spáchal samovraždu po tom, čo tu počas svadobnej cesty zavraždil vlastnú ženu. Desivé páry očí, ktoré pozorujú hostí, dvere, ktoré sa samovoľne otvárajú, alebo žena, ktorá prechádza chodbami, o tom by vám mohli rozprávať hostia, ktorí navštívili hotel v bývalej väznici *Karosta* v Lotyšsku. A ak budete počuť v anglickom hoteli *Schooner Hotel* v noci ťukanie na dvere, nie je to izbová služba, ale prízrak chlapca na trojkolke. Ak sa teda práve nedá do reči s vyvraždenou rodinou z izby číslo 28 alebo so samovrahmi, na ktorých toto miesto pôsobí ako magnet. Prajeme vám sladké sny!

